

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Iurașcu Adela împotriva Oprișan (Hmeli) Inga

(cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune)

împotriva deciziei din 11 decembrie 2025 a Curții de Apel Sud sediul Cahul,

(Dosarul nr. 2ra-47/26

NR. PIGD 2-24071100-01-2ra-20022026)

Recurs inadmisibil. Invocarea formală a caracterului arbitrar al deciziei și a necesității consolidării jurisprudenței, fără argumente juridice concrete, nu justifică exercitarea controlului de legalitate de către Curtea Supremă de Justiție.

Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. I. Gorlenco)

Curtea de Apel Sud sediul Cahul (jud. V. Movilă, A. Scripenco, E. Bancov)

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 iulie 2024, avocatul Maxim Todorov, acționând în interesele Iurașcu Adelei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oprișan (Hmeli) Inga, prin care a solicitat încasarea din contul acesteia în beneficiul reclamantei a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, în cuantum de 300 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 23 septembrie 2019, în privința pârâtei Oprișan (Hmeli) Inga a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr. 2019150666 de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Cahul, în temeiul plângerii depuse de Iurașcu Adela și al existenței unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal.

3. Astfel, potrivit circumstanțelor constatate în cadrul urmăririi penale, Oprișan (Hmeli) Inga, la 23 septembrie 2019, aproximativ la ora 17:00, aflându-se la intersecția străzii Ștefan cel Mare cu bulevardul Republicii din municipiul Cahul, în fața clădirii S.A. „Moldtelecom” și în apropierea farmaciei „Hippocrates”, loc accesibil publicului în care se aflau mai multe persoane, a acționat cu intenție directă și din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și normele general acceptate de comportament în societate.

4. În acest context, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și dând dovadă de o obraznicie deosebită, aceasta s-a apropiat din spatele lui Iurașcu Adela, a tras-o de păr, i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea nasului, între ochi, a tras-o de urechea dreaptă, a lovit-o cu pumnul în aceeași regiune, ulterior i-a aplicat o lovitură cu pumnul în abdomen și a tras-o de mâna stângă, adresându-i concomitent expresii injurioase și cuvinte necenzurate.

5. A menționat că, prin ordonanța de punere sub învinuire, acțiunile lui Oprișan (Hmeli) Inga au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal, fiind reținută săvârșirea infracțiunii de huliganism, constând în acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și caracterizate printr-o obraznicie deosebită.

6. Totodată, a indicat că, prin ordonanța procurorului Cara Mihail din 31 mai 2024, urmărirea penală în cauza penală nr. 2019150666 a fost încetată în privința învinuitei Oprișan (Hmeli) Inga, aceasta fiind liberată de răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal, în temeiul Legii privind amnistia adoptată cu ocazia aniversării a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

7. În susținerea pretenției privind repararea prejudiciului moral, a invocat că acesta urmează a fi apreciat în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, avându-se în vedere natura și importanța valorii nepatrimoniale lezate, intensitatea suferințelor fizice și psihice suportate, precum și durata consecințelor produse.

8. A menționat că stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral ține de aprecierea instanței de judecată, în baza probelor administrate și a circumstanțelor particulare ale cauzei.

9. În acest sens, a susținut că, la aproximativ o săptămână după incident, din cauza durerilor abdominale apărute ulterior agresiunii, s-a adresat unui medic, fără a comunica faptul că fusese lovită în acea regiune.

10. În urma examinării ginecologice, aceasta a fost informată despre existența unui risc de întrerupere a sarcinii, fiind supusă unui tratament și luată la evidența medicului de familie.

11. Astfel, acțiunile violente ale pârâtei i-au provocat atât suferințe fizice, cât și un prejudiciu moral considerabil, întrucât au generat un risc real de pierdere a sarcinii, aspect confirmat prin documentele medicale anexate la dosar.

12. De asemenea, reclamanta a relevat că acest risc prezenta o gravitate deosebită, având în vedere că anterior fusese diagnosticată cu sterilitate, iar sarcina reprezenta un eveniment mult așteptat de familie.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 septembrie 2024, acțiunea civilă înaintată de Iurașcu Adela împotriva Oprișan (Hmeli) Inga a fost admisă parțial, fiind încasată de la Oprișan (Hmeli) Inga în beneficiul Adelei Iurașcu prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în cuantum de 20 000 lei, iar în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, au fost încasate de la Oprișan (Hmeli) Inga în beneficiul Adelei Iurașcu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei și a taxei de timbru în cuantum de 200 lei, în total 3200 lei. De asemenea, în beneficiul statului a fost încasată de la Oprișan (Hmeli) Inga taxa de stat, de la plata căreia reclamanta era scutită potrivit legii, în mărime de 250 lei.

14. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că reclamanta este îndreptățită să solicite pe cale civilă repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, întrucât nu a formulat acțiune civilă în cadrul procesului penal.

15. Instanța a constatat că fapta ilicită și vinovăția pârâtei rezultă din materialele cauzei penale, iar încetarea urmăririi penale ca urmare a aplicării actului de amnistie nu înlătură obligația de reparare a prejudiciului.

16. La stabilirea cuantumului despăgubirilor, instanța a avut în vedere gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de reclamantă, inclusiv riscul pierderii sarcinii confirmat prin actele medicale, apreciind că suma de 20000 lei reprezintă o reparație echitabilă și proporțională prejudiciului moral cauzat, în timp ce diferența solicitată este excesivă și nejustificată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 3 octombrie 2024 Iurașcu Adela prin intermediul avocatului Maxim Todorov a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 septembrie 2024 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor formulate în acțiune.

18. În motivarea cererii de apel, a invocat că prima instanță a aplicat eronat dispozițiile art. 19 alin. (1) și (3) și art. 2037 din Codul civil, întrucât la determinarea cuantumului prejudiciului moral nu a ținut seama de toate circumstanțele relevante ale cauzei, de importanța valorilor nepatrimoniale lezate și de gravitatea consecințelor suportate de partea vătămată.

19. În acest sens, a invocat că, la aproximativ o săptămână de la comiterea infracțiunii, Iurașcu Adela s-a adresat medicului din cauza durerilor abdominale apărute ulterior agresiunii, fără a comunica inițial că fusese lovită în regiunea abdomenului. În urma examinării ginecologice, aceasta a fost informată despre existența unui risc de întrerupere a sarcinii, fiindu-i prescris tratament și fiind luată la evidența medicului de familie.

20. Astfel, documentele medicale anexate confirmă că, în urma acțiunilor violente ale lui Oprișan (Hmeli) Inga, aceasta a suportat atât dureri fizice, cât și suferințe psihice determinate de riscul real de pierdere a sarcinii, risc amplificat de faptul că anterior fusese diagnosticată cu sterilitate, iar sarcina reprezenta un eveniment îndelung așteptat de familie.

21. A susținut că instanța de fond a omis să acorde importanța cuvenită acestor împrejurări, precum și gravității atingerii aduse drepturilor sale nepatrimoniale. Totodată, a invocat că liberarea Oprișan (Hmeli) Ingăi de răspundere penală a fost determinată exclusiv de aplicarea actului de amnistie, după ce aceasta s-ar fi eschivat de la urmărirea penală, fără ca această împrejurare să justifice diminuarea răspunderii civile delictuale. Prin urmare, ar fi inechitabil ca autoarea faptei să fie exonerată atât de răspunderea penală, cât și de obligația de a repara integral prejudiciul moral cauzat.

22. Referitor la caracterul și gravitatea prejudiciului moral, apelanta a reținut că acțiunile infracționale ale lui Oprișan (Hmeli) Inga au avut un impact deosebit asupra sănătății sale fizice și psihice, afectându-i integritatea corporală și provocându-i o stare accentuată de teamă și insecuritate.

23. În acest context, a reiterat că, potrivit materialelor cauzei penale, Oprișan (Hmeli) Inga a agresat-o în mod repetat în plină stradă, într-un loc public, apropiindu-se din spate, trăgând-o de păr, aplicându-i lovituri în regiunea feței, urechii și abdomenului, trăgând-o de mâna stângă și adresându-i expresii injurioase și cuvinte necenzurate.

24. A susținut că agresiunea a fost exercitată fără vreun motiv sau provocare din partea sa, fapt care i-a amplificat sentimentul de frică, umilință și nesiguranță.

25. Sub aspectul vinovăției autorului prejudiciului, apelanta a invocat că împrejurările stabilite în cadrul urmăririi penale demonstrează că Oprișan (Hmeli) Inga a acționat cu

intenție directă, din motive huliganice, încălcând în mod grosolan ordinea publică și aplicând violență fizică în prezența mai multor persoane.

26. Cu privire la criteriul satisfacției echitabile, apelanta a susținut că despăgubirea solicitată nu urmărește înlăturarea suferințelor suportate, ci doar compensarea acestora într-o măsură rezonabilă, având în vedere că, pe lângă afectarea integrității corporale, acțiunile pârâtei i-au provocat o stare permanentă de teamă pentru propria integritate fizică, cu atât mai mult cu cât agresiunea a avut loc în timpul zilei, într-un loc public, împrejurări în care nu exista niciun motiv să prevadă o asemenea conduită violentă.

27. În concluzie, apelanta a susținut că, raportat la criteriile prevăzute de art. 2037 din Codul civil și la circumstanțele concrete ale cauzei, prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale lui Oprișan (Hmeli) Inga, calificate în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal, se ridică la suma de 300000 lei, solicitând modificarea hotărârii primei instanțe prin admiterea integrală a acțiunii în această parte.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

28. Prin decizia din 11 decembrie 2025, Curtea de Apel Sud sediul Cahul a respins apelul declarat de avocatul Todorov Maxim, în interesele reclamantei Iurașcu Adela și a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 septembrie 2024, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Iurașcu Adela, și încasate de la Oprișan (Hmeli) Inga în beneficiul lui Iurașcu Adela sumele bănești: 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral; 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică; și 200 lei cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru.

29. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente raporturilor juridice deduse judecății.

30. Instanța de apel a constatat că Iurașcu Adela, în calitate de parte vătămată în cauza penală, este îndreptățită să solicite repararea prejudiciului moral pe cale civilă, iar acordarea despăgubirilor urmează a fi realizată potrivit criteriilor prevăzute de art. 2037 din Codul civil și principiului satisfacției echitabile consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

31. Prin urmare, instanța de apel a apreciat că suma de 20000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral reprezintă o compensație reală, justă și echitabilă pentru suferințele morale și fizice suportate de Iurașcu Adela, reținând că pretenția privind majorarea despăgubirilor la 300000 lei este excesivă și nejustificată.

32. Totodată, a constatat că actele medicale administrate nu demonstrează existența unei legături de cauzalitate între acțiunile Oprișan (Hmeli) Ingăi și riscul pierderii sarcinii, în lipsa unor concluzii medico-legale care să confirme o asemenea împrejurare, astfel încât argumentele apelantei sub acest aspect nu pot fi primite. În consecință, a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 20 ianuarie 2026, Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Sud sediul Cahul din 11 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Sud sediul Cahul din 11 decembrie 2025 și a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 septembrie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea prejudiciului moral în cuantum de 300000 lei și a cheltuielilor de judecată.

34. În motivarea cererii de recurs, recurenta Iurașcu Adela a invocat temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că admiterea recursului este necesară pentru consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, iar decizia instanței de apel este arbitrară, fiind întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate.

35. În acest sens, recurenta a susținut că instanțele inferioare au interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 19, art. 1998, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil referitoare la repararea prejudiciului moral, întrucât nu au evaluat în mod corespunzător caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate, importanța valorilor nepatrimoniale lezate și împrejurările concrete în care a fost cauzat prejudiciul.

36. A menționat că instanțele nu au acordat relevanța cuvenită faptului că, în urma agresiunii exercitate asupra sa, a suportat nu doar dureri fizice, ci și un prejudiciu moral deosebit de grav, determinat de riscul real de pierdere a sarcinii, confirmat prin documentele medicale depuse la dosar. Astfel, riscul respectiv era amplificat de faptul că anterior fusese diagnosticată cu sterilitate, iar sarcina reprezenta un eveniment îndelung așteptat de familie.

37. Totodată, recurenta a criticat concluzia instanței de apel privind inexistența unei legături de cauzalitate între acțiunile pârâtei și riscul pierderii sarcinii, apreciind că aceasta se întemeiază pe o evaluare superficială și nerezonabilă a probelor.

38. A susținut că stresul emoțional intens provocat de agresiune, precum și loviturile aplicate în regiunea abdomenului au pus în pericol evoluția sarcinii, iar instanța de apel a ignorat circumstanțele medicale și de fapt invocate în cauză.

39. De asemenea, recurenta a susținut că instanțele nu au analizat în mod corespunzător gradul de vinovăție al autoarei prejudiciului, care a acționat cu intenție directă, din motive huliganice, aplicând în mod repetat violență fizică într-un loc public și continuând agresiunea chiar și după ce partea vătămată nu mai putea opune rezistență.

40. A mai invocat că instanțele au omis să ia în considerare împrejurarea că Oprișan (Hmeli) Inga a fost liberată de răspundere penală exclusiv ca urmare a aplicării actului de amnistie, după ce s-a eschivat de la urmărirea penală, fără ca această circumstanță să diminueze obligația de reparare integrală a prejudiciului cauzat. Astfel, soluția pronunțată

conduce la situația în care autoarea faptei este exonerată atât de răspunderea penală, cât și, în mare parte, de răspunderea civilă.

41. Totodată, recurenta a criticat cuantumul despăgubirilor acordate, susținând că suma de 20000 lei nu constituie o satisfacție echitabilă raportată la gravitatea atingerii aduse integrității sale fizice și psihice și nu corespunde criteriilor prevăzute de art. 2037 din Codul civil, jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și Recomandării nr. 6 a Curții Supreme de Justiție privind acordarea satisfacției echitabile.

42. În acest context, a apreciat că prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale pârâtei se ridică la suma de 300000 lei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

44. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

45. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

46. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

47. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Sud sediul Cahul a fost pronunțat în ședință publică la 11 decembrie 2025 (f.d. 86). Totodată, din actele dosarului nu rezultă data comunicării deciziei motivate către recurentă. În lipsa unor dovezi care să ateste momentul comunicării acesteia, recursul declarat de Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim la 20 ianuarie 2026 urmează a fi considerat depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

49. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

50. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

51. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul neevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

53. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentul cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

56. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

57. Or, simplul fapt că recurenta nu este de acord cu modul în care instanțele au individualizat cuantumul prejudiciului moral ori apreciază că despăgubirea acordată este insuficientă nu echivalează, prin sine însuși, cu existența unui motiv de casare.

58. Prin urmare, stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral presupune exercitarea puterii de apreciere a instanței de fond și de apel în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, iar intervenția instanței de recurs este posibilă numai în măsura în care această apreciere se dovedește arbitrară sau vădit nerezonabilă, ceea ce în speță nu a fost demonstrat.

59. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretense argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

60. Instanța de recurs reține că, deși recurentul invocă prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, argumentele expuse în cererea de recurs exprimă exclusiv nemulțumirea acestuia față de soluțiile pronunțate de instanțele inferioare, fără a identifica în mod concret și explicit pretense vicii de legalitate ale actelor judecătorești contestate.

61. Astfel, critica potrivit căreia instanțele ar fi acordat o importanță insuficientă anumitor probe ori ar fi trebuit să ajungă la o concluzie diferită în privința existenței legăturii de cauzalitate tinde, în realitate, la o nouă apreciere a materialului probator. O asemenea solicitare excede limitelor controlului exercitat în recurs și nu poate constitui, în lipsa demonstrării arbitrarului ori a unei aprecieri vădit nerezonabile, un temei de casare în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

62. De asemenea, Completul de judecată constată că recurenta nu indică existența unei practici neunitare și nici nu identifică vreo problemă de drept susceptibilă să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție în vederea schimbării sau consolidării jurisprudenței, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor.

64. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

65. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

66. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39).

67. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

68. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim, ca fiind inadmisibil.

69. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Iurașcu Adela, reprezentată de avocatul Todorov Maxim.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
	/semnătură/	Ion Munteanu